

Դ Պ Ր Ո Ց Ա Կ Ա Ն ՞ ՞ ՞ ՞ Բ Ա Ժ Ի Ն

••• Բ Ն Ա Բ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Ե Ւ Տ Ա Ր Ր Ա Գ Ի Տ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն •••

ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ

Ջրով լեցուն հնձանի մը վրայ աղուցուած է, լատին Լ զրին ձեռով ուղղանկին ծուած, կարճ խողովակ մը իր մէկ թեռովք, մինչեւ միւս թեր ուղղածիք վեր բարձրացեր է: Զուրբ կը ցատրէ օդոյն մէջ և չափ մը բարձրանալէ ետքը կը կենայ և դէպի վար կը հոսի վերստին:

Ուղղածիք ցատրող ջուրը, կը ջանայ ուղղածիք վար գալ՝ ինչպէս րոլոր ծանր մարմինները, և իր կենդանի զօրութիւնը, վեր ելած ատեն, պէտք է յաղթէ ծանրութեան արգելիքն: Զուրբն ամեն մէկ մասոր ենթարկուած է իրապէս երկու հակաղիր ձգութերու, կենդանի զօրութիւնը որ զայն վեր կը մոէ և ծանրութիւնը որ զայն վար կ'իջեցնէ: Եթէ երկու ձգութերն հաւասար ըլլան և ծշդիւ իրարու հակաղիր, մարմինը՝ որուն վրայ անոնց կ'ազդեն, անշարժ կը մնայ. մինչզեռ եթէ մէկը աւելի զօրաւոր է ցան զմիւն, մարմինը դէպի զօրաւորագունին կողմը կը ձգուի:

Այս կերպով ջուրը որ խողովակէն դուրս կ'ենէ, վեր կը բարձրանայ, վասն զի այն արագութեամբ որ անիկայ օդոյ մէջ

կը նետուի, բաւական է տուեալ ժամանակի մը մէջ, օրինակ իթն երկվայրկեան մը, աւելի մեծ միջոց մը կտրել տալ, բան այն միջոցը որ մի և նոյն ժամանակի մէջ՝ ընել պիտի տար ջուրին իր ծանրողութիւնը:

Զուրբն ընթանալիք հնուարութիւնը, այդ երկվայրկեանին մէջ, պիտի ըլլայ տարբերութիւնն ընդ մէջ բարձրութեան՝ ուր հասած պիտի ըլլար ջուրն կենդանի զօրութեան՝ ազդեցութեան տակ, և ճամրուն՝ ուսկից վար պիտի ինչը ծանրութեան աղղեցութեամբ, եթէ կենդանի զօրութիւնը անոր մէջ դեր ունեցած ըլլար, երկվայրկեանէն վիրջ՝ իր շարժման արագութիւնը համեմատաբար պիտի զանդադի: Այսպէս, առաջին երկվայրկեանէն ետքը՝ ջուրը վատնած կ'ըլլայ իր կենդանի զօրութեանէն չափաւոր մաս մը՝ յաղթելու համար իր ծանրութեան, և որովհետեւ իր կորուստը լցնող մը չկայ, ջուրը պիտի ընթանար, եթէ ինցնիքն թողուած ըլլար, աւելի կարճ ճամրայ մը, զոր չէր կրնար ընել առաջին երկվայրկեանին մէջ: Միւս կողմանէ թէպէս ջուրին կենդանի զօրութիւնը նուազած ըլլայ, սակայն իր ծանրողութիւնը կամ իրեն վար ինկնալու մի-

1. Մարմել մը կենդանի զօրութիւնը կը ստացուի, բազմապահելով իր Զ զանդուած Ա արագութեան ցառակուսոյն չեա (ԶԱՀ²): Օր Եթէ երկու մարմիններ նոյն զանգուածն ունենան և ստացնոյն արագութիւնը

ըլլայ Յ, երկրորդինը 6, առաջին մարմելոյն կենդանի զօրութիւնը պիտի ըլլայ 99, իսկ երկրորդինը 869, ուսկից կը տեսնուի թէ առաջինը կենդանի զօրութիւնը 4 անգամ փոքր է երկրորդին:

տումը որ և իցէ հեռաւորութենէ մը ետքը, տուելալ ժամանակի մը մէջ, կը մայ ճշշաղիս այնպէս, ինչ որ էր, և ծանրողութիւնը կը գործէ երկրորդ երկվայրկնի ընթացքին մէջ ճիշդ այն կարողութեամբ՝ ինչ որ էր առաջին երկվայրկնին մէջ, Այսպէս, այս երկրորդ երկվայրկնին վերջը՝ ջուրին ընթացած հեռաւորութիւնը աւելի փոքր է և իր արագութիւնը դեռ աւելի նուազ: Յայտնի է որ իսկզբան ինչ ալ ըլլայ անհամեմատութիւնն կենդանի զօրութեան և ծանրողութեան մէջ, վերջինս պէտք է նաւակ յետոյ յաղթէ միւսին այս պարագաներուն մէջ: Կենդանի զօրութեան աղքիւրը կը սպասի և յտն վայրկանական զադարի մը, ջուրը ինքնիրեն թողուած մարտին մը զանանալով՝ կը ուսիր բարձրէն դէպի վար ձգուիլ, բոլորովին ապաս ձգողութեան մը ազդեցութեան տակ:

Դէպէր նման է պատանեակի մը ըրածին՝ որ կը թիմակարէ նաւակի մը վրայ, որուն առաջին բռնկելով զօրաւոր մարդ մը՝ յանկարծ ետ մղէ զայն: Նաւակը արագութեամբ պիտի նահանջէ ի սկզբան, բայց թիմակարովին թիմակին իւրաքանչիւր հարուածը՝ պիտի յետագէ նաւակին շարժումը մինչ այն վայրկնին՝ որ մարդուն ուժէն հաղորդուած կենդանի զօրութեան ցանակութիւնը բոլորովին սպասի՝ զիմադրելու թիմակարին աշխատութեան, և այն ատեն նաւակը պիտի վերսկսի իր ընթացքը՝ դէպի առաջ՝ վայրկենական զադարէ մը ետքը: Այն հեռաւորութիւնը մինչև ուր որ ետ պիտի մղուի նաւակը՝ կը կախուի, յայտ է, մարդուն զնդերային զօրութեան այն ցանակութենէն՝ որ յանկարծ կը կեղունացնէ նաւակին վրայ, և յետոյ նաւակն ալ զայն թիշ առ թիշ կը սպասէ:

Մէնց կորովի կ'անուանենց այն մարդկը՝ որոնց շատ զնդերային ոյժ ունին և կը զնահատենց անոնց կորսկը կամ կարսութիւնը, զիմադրած արգելքներուն տեսակէն: ուրիշ բայց առաջ այսպիսէ անոր մակերևութիւն վրայէն, ջուրերը շարժման մէջ կը զնէ, աննոց կու զան բախելու ծովեզերը՝ սոսկալի թափով մը: Ջուրին կարութիւնը, այն ատեն, կը նպաստէ մեծամեծ ալիքներ ձևանալուն, որոնց խոշոր ժայռի կոտրներ կը վերցնեն, կը տանին կամ կը մղեն բռնացարերու զանգուած, ներ դէպի ծովեզը:

Ներկայ օրինակին մէջ մարդուն կարութիւնը կը չափուի այն հեռաւորութեամբ ուր մղուած կ'ըլլայ նաւակը՝ կենալին առաջ:

Դիւրին է այդ կարողութեան յղացումը իրեւ աշխատութիւն ընկերու կարողութիւն նկատելով՝ փոխանցել զայն անկենդան իրեւու: Այսպէս, երբոր շարժուն մարմին մը ճամրուն մէջ արգելքներու կը յաղթէ, կորսունցներով սակաւ առ սակաւ բոլոր կենամի զօրութիւնը զոր ի սկզբան ունէր, կը սենց թէ կարողուրին մ'ունի և թէ աշխատուրին մը կ'ընէ:

Եարժման մէջ եղող ջուրին կարողութիւնը կը չափուի բազմապատկելով հակարդիր ոյժերու սաստկութիւնը՝ որուն դէմ կը զնէ, այն հեռաւորութեամբ՝ որ կընայ կարել անցնիլ իրեն կարողութիւնը սպառելէ առաջ, այսինքն այն աշխատութեամբը զոր կը կ'ընէ նախ ցան ինքիցներն զարդարակի ենթարկելուն...

Եարժման մէջ եղող ջուրին կարողութիւնը, զանազան պարագայից մէջ, ինք զինքը ամենին տեսի եղծիչ ինքան զործիչներն մին կ'ընէ, և ուրիշ պարագայից մէջ ամենին աելի օգտակար զործիչ՝ մարդուն: Հեղեղ մը այն ջուրն է որ լեռներէն վար կը վազէ արագութեամբ և կախուն ունի իր հոսանքին շղուումէն: Աշնիկայ զահավիմելով կենդանի զօրութիւնը մը կը ստանայ և հետեւարար կարողութիւնը: Կընայ նաև յանկարծակի անձրեն և միւներու հալումէն ուռելով՝ տապալել ժայռուերու, կտորներ, և բշել տանիլ ինչ որ առջևն ելնէ: Զկայ բան մը որ կարենայ ընծայել աւելի խաղաղ, աւելի անվասն երեսից մը՝ ցան ինչ որ է անդորր ծովմը, բայց եթէ հովը փչէ անոր մակերևութիւն վրայէն, ջուրերը շարժման մէջ կը զնէ, աննոց կու զան բախելու ծովեզերը՝ սոսկալի թափով մը: Ջուրին կարութիւնը, այն ատեն, կը նպաստէ մեծամեծ ալիքներ ձևանալուն, որոնց խոշոր ժայռի կոտրներ կը վերցնեն, կը տանին կամ կը մղեն բռնացարերու զանգուած, ներ դէպի ծովեզը:

տրամագիծը հինգ հազարորդամէցը աւելի
մեծ էր քան միւս ծայրինը, ի՞նչ պիտի
ըսկը նա այսօր որ, ճարտարագործութիւնը
(կրնանը ըսել համարձակ) վիթխարի կտոր-
ներ շինելու, կատարելագործութեան հա-
սած է: — Գալով մեցենական շինուա-
ծոց ծախրին, նուազ զգալի չէ անոր
տարրերութիւնը. եօթանասուն տարի ա-
ռաջ մեցենայի մը շինութեան զինը զար-
մանց կ'ազգէր ընդանուրին վրայ: Վիտ-
վորթ ամենէն հին մերկնաներ շինողներէն
մէկ՝ Անդղիոյ մէջ, կ'ըսէ, թէ ձուլածոյ
երկաթին յդկումը, քառասուն տարի ա-
ռաջ, 15 ֆրանգ կ'արժէր քառակու-
սի ոտքը, և այս բան ապրագաէն անոր
համար որ անիկայ ձեռքի աշխատութեամբ
կ'ըլլուէր, այսօր յդկիչ մեցենայ մը նոյն
գործը կը կատարէ, և շատ աւելի լաւ
կերպով ֆրանց Օ: 125-ի անոր քառա-
կուսի ոտքը: Գրչածայրերու մասին տա-
լիք օրինակս թերևս աւելի հետաքրքրա-
կան է: Ամէն որ զիտէ որ մետաղեայ զըր-
շածայրերն ձեռքով կը շինուէին. անդ-
զիսից գործատէր մը Պէրրի, մինչև 6 ֆր.
25 հրդ. զին վճարեց իւրաքանչիւր պողո-
վատէ զըշածայրի համար, և հատի վրայ
զալով՝ սոյն զըշածայրերուն իւրաքանչիւրը
եւաւ որ 25 ֆրանգի կը վաճառուէին (ի
նկատի առնելով, հարկ է ըսել, նաև առար-
կային նորութիւնը): Եւ զարծեալ անոնք
շատ հերի էին մեր այժմեան գործածած
զըշածայրերուն ունեցած լաւութենէն: Եթե
այնմ որ բազմաթիւ զըշածայրերու գոր-
ծարաններ ալ հաստատուեցան, պողովա-
տէ զըշածայրի մը զինը, երկար ատեն,
5 ֆրանգ մեաց, ետքը իշաւ 2,50 ֆրան-
գի, և ի վերջոյ 0,75 հրդի. ու երկարա-
տէ ժամանակ մը այս էր անոր օրինա-
ւոր զինը: Հիմակ այս զնով կրնայ ստա-
ցուիլ պողովատէ ծայրերու կապոց մը
կամ 144 զըշածայր:

ԱՅ ՓԸԹԻ ԹԱՆ, 23 յունուար 1894

ՊՈ.ՏՄ ՌԻԹԻ ԽՆ

ՀՌ.ՌՄ ՍԵՑԻ ԱՅ

(Եաբ. տես. 1917 թվ. էջ 86)

... ։ ։ ։ ։ ։

իսկաղասէր նումային
ՏՈՒՂԴԻՈՍ յաջորդեց՝ Ցուղդիս ՌԱ-
ՌԻՒՂԻՈՍ տիկիս Հոռմայեցին (672
-640): Իր առաջին կը-
ուին Հոռմին նախանձորդ Ալբալնզա քա-
ղաքին դէմ եղաւ: Ալբայեցից, առաջին
ճակատամարտի մը մէջ յաղթուած, վիրս-
տին զէնց ատին, բայց այս անզամ ևս
կատար գաղակառութենէն լըուելով՝ ան-
պայման անձնասուր եղան և կելուս բլու-
րին վրայ փոխազորուեցան: Ալբա՝ «Լատին
քաղաքներու զշխոյն» հիմնայտակ եղաւ.
Հոռմ՝ անոր զերիշխանութեան ժառանգը՝
փոխանակ Ալբայեան լերան, կապիտո-
լիոնը զարծուց լատինաց կրօնական կե-
ղուոնը:

Բանաստեղծական զրոյց մը զեղեցկա-
ցուցած է Ալբալնզայի դէմ եղած պա-
տերազմ՝ Ռբատեանց և կուրատեանց մե-
նամարտով:

«Հոռմայեցի, Կ'ըս զրոյցը, Որոտիս անուածը ե-
րեւ եղայունին ընդուեցին իրեն մասամբիկ, ինչ
Ալբայեցի կուրատուանուն երեք եղայունները: Այս
վեց կուրատներն անուածի էին իրենց պարտիւեամբն և
ուժով: Եթէ Ռբատեանց յաղթական էւնէն, Ալբա
քաղաքին Հոռմ պիտի տիրէր: Այս մենամարտեան
մէջ եղաւ Ռբատեանց առաջ սպանուեամբն և եւան
մէկ մեաց հնանակ և անվաս, բայց եղաւ կուրատեանց
վիրապութենք էին: Ենոյ միջոցին բուր մողուուրց կար-
եց թէ այս վերջիններ յաղթու եւան, երբ Ռբատեանց
պարիւն ժամանակ ինայով՝ իրամէք կը հնանակ, Այն ա-
ռաջ Ռբատեանց կը զանայ և երեք աւ զատ կը
սպանէք: Այսպէս Հոռմայեցին տէր կը դառնան Ալբա-
լնզա քաղաքին:

Ռբատեանց համար սակայն վաստկած փառք անա-
րա պատէլ, վասնի երբ թշնամույն կողպատեանէրց փրան
առաջ Հոռմ կը դառնար յաղթանակով, դիմացն եւա-
լի թոյրը կամբւէ, որ կուրատեանց մէկուն հնա նշա-